

Rzeźbotwórcza działalność wód płynących, część 2.

1. Wracając do erozji wgłębnej (poprzedni odcinek).

- głębokość kanionów jest trudna do ustalenia,
- gardziele,
- otoczaki,
- katarakty – odsłonięte skały w korycie.

2. Górny odcinek charakteryzuje się także erozją wsteczną.

- powstawanie progów skalnych, woda napotyka próg skalny, opada wzdłuż ściany i podcina ścianę u podstawy, wyżej położone skały odrywają się, próg wodospadu cofa się w górę rzeki, stąd nazwa zjawiska - cofanie się progów skalnych,
- przełom regresyjny,
- kaptaż rzeczny.

3. W biegu środkowym:

- pojawia się roślinność,
- rośnie przepływ,
- materiał grubszy jest wleczony przy dnie,
- dolina jest szersza i płytsza, rzeka staje się leniwa.
- pojawia się erozja boczna – podmywanie koryta (woda lawiruje, aż w końcu powstają zakola inaczej zwane meandrami),
- na działalność meandrującą wpływa siła Coriolisa (następstwo ruchu wokół osi ziemi),
- na północnej półkuli prawe brzegi koryt są bardziej korodowane, na południowej lewe brzegi.

Miejsce na Twoją reklamę
info: reklama@lykwiedzy.pl